

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-152.2021.01>

УДК 378.091.3:374.011.3-051]:78

Бордюк О. М.

ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ЗАКЛАДАХ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Парадигма сучасної вищої мистецької освіти в Україні перебуває на етапі активної трансформації, що зумовлено необхідністю підготовки конкурентоспроможних фахівців, здатних до гнучкого реагування на виклики соціокультурного середовища, що спричинено інтеграцією в європейський освітній простір.

У статті проаналізовано потенціал проєктної діяльності як ефективного інструменту інтенсифікації професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, які у сучасних умовах мають вміти працювати не лише в загальноосвітніх чи музичних школах, а й у закладах позашкільної освіти.

Розглянуто специфіку закладів позашкільної освіти як унікального середовища для реалізації творчих проєктів. Обґрунтовано роль проєктної діяльності як засобу інтенсифікації професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в контексті їхньої майбутньої професійної діяльності в закладах позашкільної освіти.

Доведено, що метод проєктів сприяє інтеграції теоретичних знань і практичних навичок, активізує пізнавальну самостійність здобувачів освіти, розвиває їхні організаторські та комунікативні здібності.

Вказано, що проєктна діяльність є одним із найдієвіших механізмів інтенсифікації освітнього процесу, тобто підвищення якості освіти без збільшення часових витрат, в умовах обмеженого аудиторного часу. Визначено основні типи творчих проєктів, реалізація яких забезпечує формування фахових компетентностей майбутніх педагогів-музикантів.

Проєктна діяльність у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва допомагає поєднати виконавську, музично-теоретичну, педагогічну й організаційно-управлінську складові. Проєкт орієнтований на створення унікального продукту (концерту, фестивалю, методичної розробки, музичної вистави тощо), що має практичну значущість.

Зазначено, що впровадження проєктних технологій забезпечує синергію формування hard skills і soft skills. Майбутні вчителі музичного мистецтва здобувають досвід, що дає змогу відігравати роль поліфункціонального фахівця, здатного не лише навчати, а й управляти, організовувати, просувати та фінансувати власні мистецькі ініціативи.

Ключові слова: проєктна діяльність, інтенсифікація навчання, майбутні вчителі музичного мистецтва, позашкільна освіта, фахова компетентність, творчі проєкти, педагогічна практика.

Парадигма сучасної вищої мистецької освіти в Україні перебуває на етапі активної трансформації, що зумовлено необхідністю підготовки конкурентоспроможних фахівців, здатних до гнучкого реагування на виклики соціокультурного середовища, що спричинено інтеграцією в європейський освітній простір, впровадженням концепції «Нової української школи» та необхідністю реагування на виклики воєнного і повоєнного часу. Новітній соціокультурний контекст потребує підготовки конкурентоспроможних фахівців, здатних до адаптивного реагування, професійної мобільності та проактивності. Певної актуальності набуває питання підготовки вчителів музичного мистецтва, готових до роботи не лише в загальноосвітніх чи музичних школах, а й у закладах позашкільної освіти (далі – ЗПО) – центри дитячої та юнацької творчості, школи мистецтв, музичні студії, культурно-мистецькі школи тощо. Специфіка роботи в ЗПО вимагає від педагога високого рівня креативності, ініціативності та мобільності. З огляду на це, пріоритетного значення набуває модернізація професійно орієнтованої підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, сфера діяльності яких дедалі частіше виходить за межі традиційного шкільного уроку, охоплюючи широкий спектр закладів позашкільної освіти.

Актуалізація проблеми інтенсифікації освітнього процесу зумовлена низкою об'єктивних суперечностей і чинників, зокрема:

- соціокультурний запит на поліфункціонального фахівця (сучасний ринок праці вимагає від учителя музичного мистецтва не лише вузькопрофесійних виконавських чи музично-теоретичних компетентностей, але й розвинених навичок артменеджменту, проєктного мислення, здатності організовувати культурно-мистецькі заходи, керувати творчими колективами та залучати грантові ресурси. Традиційна академічна підготовка часто не встигає за динамікою цих змін, що потребує пошуку інтенсивних технологій навчання);

- специфіка закладів позашкільної освіти (ЗПО нині є унікальним середовищем для творчої самореалізації особистості, де освітній процес будується на принципах добровільності, варіативності та практико-орієнтованості, що вимагає від фахівця високого рівня генерування ідей, ініціативності та глибокого розуміння психології творчої особистості.

Підготовка педагога до роботи в таких умовах потребує відходу від репродуктивних методів навчання на користь продуктивних, серед яких провідне місце посідає проєктна діяльність, що дає можливість змоделювати реальні ситуації професійного майбутнього та інтенсифікувати набуття досвіду);

- необхідність оптимізації часових ресурсів (в умовах скорочення аудиторного навантаження та збільшення частки самоосвітньої діяльності студентів виникає потреба в педагогічних інструментах, які дають змогу досягти високих освітніх результатів за обмежений час. Проєктна діяльність є каталізатором професійного зростання, забезпечуючи синергію теоретичних знань і практичних умінь, що значно пришвидшує процес професійної адаптації майбутнього фахівця).

Формування «м'яких навичок» (soft skills). Успішна кар'єра педагога-музиканта в закладах позашкілля залежить не лише від музичного таланту, а й від комунікабельності, лідерських якостей, емоційного інтелекту та вміння працювати в команді. Проектна технологія є найбільш ефективним засобом комплексного формування цих якостей у стислі терміни.

В умовах обмеженого аудиторного часу виникає необхідність пошуку шляхів інтенсифікації освітнього процесу – підвищення якості освіти без збільшення часових витрат, де одним із найдієвіших механізмів досягнення цієї мети є впровадження проектної діяльності, яка допомагає оптимізувати засвоєння професійних знань через їх практичне застосування.

Отже, наукова та практична значущість проблеми, її недостатнє розроблення в контексті специфіки позашкільної освіти та необхідність пошуку шляхів інтенсифікації фахової підготовки надали можливість сформулювати мету дослідження.

Метою статті є обґрунтування ролі проектної діяльності як засобу інтенсифікації професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в контексті їхньої майбутньої професійної діяльності в закладах позашкільної освіти.

Поняття інтенсифікації освітнього процесу в науковій літературі розглядається як процес підвищення ефективності освітньої діяльності за рахунок використання новітніх методів, технологій та організаційних форм, що забезпечують поглиблення знань і розвиток навичок у стислі терміни. Щодо мистецької освіти, то інтенсифікація не означає механічне пришвидшення темпу навчання, а передбачає створення умов для «занурення» у професійно освітнє середовище завдяки підвищенню його ефективності, насиченості та якості шляхом використання новітніх технологій, оптимальної організації навчальної діяльності та активізації самостійної роботи студентів. Інтенсифікація – це досягнення максимально можливих результатів за мінімально необхідний час.

Серед вітчизняних дослідників актуальність питання інтенсифікації освітнього процесу в системі мистецької освіти перманентно підтверджується значною кількістю фахових наукових публікацій та досліджень – Г. Падалка, О. Щолокова, О. Бордюк, О. Хижна, В. Марченко та інші.

Варто зазначити й не менш важливі напрацювання зарубіжних науковців, оскільки сьогодні все частіше обговорюється питання балансу між інтенсифікацією (ефективністю) та гуманізацією освіти. На перший план виходить не лише технічна досконалість, а й психологічне здоров'я, розвиток особистості та унікальної художньої індивідуальності учня, що є новим викликом для системи мистецької освіти в усьому світі. Яскравими представниками цього напрямку є: Алекс Рут (як цифрові інструменти (DAW, креативне ПЗ, програмування) можуть трансформувати освітній процес, прискорюючи творчий розвиток та композицію); Джеймс Франґу (як зробити музичну освіту більш доступною, інтерактивною та підвищити її ефективність);

Гарі Макферсон (довітні (або передумови успіху) фактори успіху в музичній освіті, мотивація та вміння саморегуляції в навчанні); Донна Брінк Фокс (впровадження науково обґрунтованих, ефективних методів у клас); Жанільсон Батіста (дослідження в галузі цифрової та гібридної педагогіки, де інтенсифікація освітнього процесу в мистецтві досягається не через збільшення навантаження, а через інноваційні методи, технології та переосмислення традиційних педагогічних моделей.)

Проблематика інтенсифікації навчання у вітчизняній системі позашкільної освіти також є об'єктом пильної уваги наукових розвідок. Лідерами та практиками інтенсифікації позашкільної освіти є: Молодченко О (концептуальні засади, педагогічні умови та сучасні технології інтенсифікації освітнього процесу в позашкільлі (проектна діяльність, індивідуальні траєкторії); Савченко О. (наукове обґрунтування моделей оцінювання результативності, стандартизація та інструменти підвищення ефективності роботи закладів позашкільної освіти); Волощук І. (впровадження онлайн-платформ, гейміфікації та змішаного навчання для інтенсифікації та підвищення доступності позашкільної освіти); Суценко Л. (формування ключових компетентностей (soft skills), обґрунтування методів розвитку креативності, комунікації, лідерства в умовах позашкільного освітнього середовища); Дейнека В. (STEM-освіта в позашкільлі, інтеграція науково-дослідницької, інженерної та технологічної діяльності як засобу інтенсифікації пізнавальної активності дітей); Биковська О., Хоружа Л.

У контексті музичної освіти проектна діяльність у підготовці педагогів-музикантів є інтегратором, що поєднує виконавську, музично-теоретичну, педагогічну та організаційно-управлінську складові. На відміну від традиційних форм навчання, проєкт орієнтований на створення унікального продукту (концерту, фестивалю, методичної розробки, музичної вистави тощо), що має практичну значущість.

Заклади позашкільної освіти (ЗПО) є ідеальною платформою для реалізації проєктної технології під час педагогічних практик або дуального навчання майбутніх учителів. Специфіка ЗПО (свобода відвідування, орієнтація на інтереси вихованців, варіативність програм) дає змогу студентам реалізовувати різноманітні типи проєктів, що суттєво інтенсифікує набуття ними професійного досвіду.

Розглядаючи інтенсифікацію освітнього процесу засобами проєктної діяльності, зупинимось на деяких його ключових аспектах, зокрема:

- інтеграція знань та навичок (робота над музичним проєктом, потребує від студента одночасної актуалізації знань із вокалу, хорового диригування, режисури, сценарної майстерності та вікової психології (допомагає усунути фрагментарність знань, притаманну дисциплінарному підходу, формує цілісну професійну картину світу));

- підвищення мотивації (усвідомлення соціальної значущості результату (публічний виступ, конкурс, благодійна акція) є потужним стимулом для

самоосвітньої діяльності. Студент припиняє бути пасивним споживачем інформації, перетворюючись на активного суб'єкта освітнього процесу, що значно пришвидшує темпи опанування матеріалу);

– розвиток soft skills (реалізація проєкту в умовах позашкільної освіти неможлива без навичок тайм-менеджменту, комунікації з дітьми та батьками, роботи в команді, вирішення конфліктів, це передбачає набуття цих компетентностей в аудиторних умовах зазвичай потребує значно більше часу); розвиток цих навичок відбувається значно ефективніше в процесі реалізації проєкту, оскільки позашкільна освітня діяльність неможлива без сформованих навичок тайм-менеджменту, комунікації з дітьми та їхніми батьками, командної взаємодії й конструктивного розв'язання конфліктів).

Як зазначалося, сучасна парадигма потребує від майбутнього педагога-музиканта виходу за межі вузькоспеціалізованих компетентностей, формуючи його як поліфункціонального фахівця. У контексті роботи у позашкільному освітньому просторі, де освітній процес максимально орієнтований на практичну значущість та результат, а ключову роль відіграють уміння артменеджменту та проєктного мислення.

Артменеджмент у діяльності педагога-музиканта у сфері позашкільля не зводиться лише до адміністративного управління, а охоплює комплекс стратегічних і тактичних завдань – планування та реалізація мистецьких проєктів (концертів, фестивалів, музичних вистав тощо). Це передбачає глибоке розуміння логістики творчого процесу, а саме: від складання кошторису та пошуку ресурсів, зокрема й залучення грантової підтримки та спонсорства, до маркетингового супроводу події та співпраці з громадськістю. Вчитель мистецьких дисциплін має бути здатним розробити концепцію проєкту, підготувати необхідну документацію, а також забезпечити його публічну промоцію [3].

Успішний творчо-виконавський проєкт, наприклад, постановка дитячого мюзиклу чи організація міжрегіонального конкурсу юних виконавців, є яскравим прикладом інтенсифікації освітнього процесу. Він змушує студента-педагога одночасно виконувати функції сценариста, режисера, хормейстера, аранжувальника та кризового менеджера. Таке багатфункціональне занурення дає змогу набути досвіду, який традиційне аудиторне навчання формуює пролонговано.

Критично важливим елементом поліфункціональності майбутніх учителів музичного мистецтва є їхня цифрова компетентність. В умовах позашкільної освіти, де часто відсутня необхідна матеріально-технічна база, а якість освітнього контенту є пріоритетом, володіння цифровими інструментами значно розширює можливості творчої та освітньої діяльності [5].

Інтеграція програмних засобів мистецького спрямування є необхідним елементом інтенсифікації підготовки. Ці навички передбачають роботу з професійним та умовно безкоштовним програмним забезпеченням:

Вільне володіння професійними програмами (наприклад, Sibelius, Finale або Musescore) є визначальним для адаптації музичного матеріалу. Майбутній педагог-музикант має вміти оперативно транспонувати і спрощувати інструментальні партії, створювати оркестровки чи поліфонічні аранжування для дитячих колективів. Це не лише технічна навичка, а й засіб інтенсифікації навчання музичному аранжуванню та теорії музики через негайну практичну реалізацію [1].

Вміння працювати з цифровими аудіо робочими станціями (DAW, наприклад, Audacity, Reaper, GarageBand) необхідне для створення якісних фонограм (мінусів), запису виступів вихованців, монтажу та налаштування звукового балансу під час концертних заходів. Цей аспект безпосередньо пов'язаний із організаційно-управлінською складовою проекту.

Уміння розробляти інформаційні проекти – мультимедійні презентації, відеоролики, освітні блоги та віртуальні екскурсії для гуртків. Це підвищує мотивацію вихованців через використання сучасних, зрозумілих їм каналів комунікації та дає змогу майбутньому педагогу-музиканту формувати навички цифрової дидактики [2].

Інтенсивне засвоєння цих цифрових компетентностей дає можливість майбутньому фахівцеві бути мобільним і конкурентоспроможним на ринку праці, відповідаючи соціокультурному запиту на інноваційного педагога, здатного до якісної роботи в гібридному освітньому просторі.

Як зазначалось, проектна діяльність, зокрема реалізація творчовиконавських і соціально-орієнтованих проектів, потребує від студента постійної та багатовекторної комунікації з вихованцями, батьками, колегами й адміністрацією, зокрема:

1. *Комунікабельність і кризовий менеджмент.* Під час інтенсивних репетицій мюзиклу виникають міжособистісні конфлікти у дитячому колективі через розподіл ролей чи втому. Майбутній педагог-музикант має застосувати навички кризового педагогічного менеджменту для їхнього оперативного вирішення, використовуючи принципи неформального спілкування, притаманні позашкільній освіті. Це інтенсифікує розвиток здатності до конструктивного діалогу та медіації.

2. *Управління ресурсами.* Студент у ролі керівника проекту має самостійно забезпечити технічне обладнання (мікрофони, світло, декорації) та керувати його монтажем, не маючи прямого підпорядкування. Це формує навички проектного менеджменту, які передбачають розподіл ролей, контроль за тайм-менеджментом та відповідальність за цілісність художнього задуму. Лідерство – це здатність мотивувати до самоосвітньої діяльності через усвідомлення соціальної значущості результату.

У мистецькій освіті емоційний інтелект є професійною необхідністю. Він передбачає здатність розпізнавати, розуміти та керувати власними емоціями й емоціями вихованців.

3. *Сценічне хвилювання.* Під час підготовки до відповідального концерту вихованець відчуває сильне сценічне хвилювання, що впливає на якість виконання. Педагог-музикант має застосувати методи емоційної регуляції, використовуючи емпатію та знання вікової психології, щоб не лише заспокоїти дитину, але й навчити її управляти своїми емоціями.

4. *Формування музичного образу.* В процесі роботи над твором педагогу необхідно навчити дітей взаємодії на сцені та працювати над емоційним забарвленням музичних образів. Це вимагає від педагога-музиканта високої здатності до емпатії – розуміння та передачі емоційних станів, що є основою професійного емоційного інтелекту.

Для подальшої інтенсифікації освітнього процесу та підвищення рівня залученості майбутніх учителів музичного мистецтва варто розглянути впровадження елементів гейміфікації у проєктну діяльність. Гейміфікація – це використання ігрових механізмів (балів, рейтингів, викликів, біджів) у неігровому контексті для стимулювання активності, мотивації та конкуренції.

На етапі планування проєкту для студентів буде цікавим створення «квесту компетентностей», де кожен етап розробки проєкту (наприклад, сценарна майстерність, аранжування, робота з технічним обладнанням) оцінюється у балах. Студент, який набирає найбільшу кількість балів у певній сфері, стає тимчасовим лідером-функціоналістом частини проєкту. Це інтенсифікує поглиблення спеціалізованих знань і сприяє здоровій конкуренції.

Оцінювальний етап відзначається запровадженням «рейтингу соціальної значущості», де оцінюється не лише художня якість проєкту, але й соціальний резонанс – кількість глядачів, відгуки, згадки в локальних медіа. Це зміцнює компетентності артменеджменту та комунікації з громадою, що є необхідним для поліфункціонального фахівця.

Такий підхід не лише робить процес підготовки більш захопливим, але й інтенсифікує формування проєктного мислення, лідерських якостей та вміння працювати з мотивацією в умовах, максимально наближених до реальної професійної діяльності.

У практиці підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва доцільно використовувати такі проєкти, що реалізуються саме на базі закладів позашкільної освіти, а саме: *творчо-виконавські* (організація концертних програм, тематичних вечорів, музичних лекторіїв (студент виступає як сценарист, режисер та виконавець); *дослідницькі* (вивчення музичних інтересів вихованців закладів позашкільної освіти, дослідження фольклорних традицій регіону з подальшим втіленням у репертуар ансамблів); *соціально-орієнтовані* (проведення музично-терапевтичних занять, волонтерських концертів для вразливих верств населення, що сприяє формуванню емпатії та гуманістичних цінностей); *інформаційні* (створення мультимедійного контенту, блогів про музику, віртуальних екскурсій для вихованців гуртків тощо).

Розглянемо приклад реалізації творчо-виконавського проєкту через опис фрагмента проєктної діяльності «Дитячий мюзикл», реалізація якого може

здійснювалася на базі Центру дитячої та юнацької творчості під час виробничої практики студента-магістранта, наприклад «Пригоди у Країні Мелодій» (за мотивами відомих казок).

Робота над мюзиклом стала комплексним випробуванням фахової компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва та відбувалася у кілька етапів, кожен з яких інтенсифікував певний блок професійних навичок, а саме:

– організаційно-підготовчий – здобувачі освіти здійснювали аналіз вокальних та артистичних можливостей вихованців гуртка – адаптація музичного матеріалу: транспонування партій для зручності дитячих голосів, спрощення ритмічних малюнків, розподіл ролей з урахуванням психотипу кожної дитини, що надало можливість студентові на практиці застосувати знання з музичної психології та аранжування);

– репетиційний (інтегративний) – найбільш інтенсивна фаза проєкту, коли студент відіграє роль хормейстера та режисера-постановника, що потребує від нього: синергії видів діяльності; відпрацювання чистоти інтонування, дикції та фразування в умовах сценічного руху; навчання дітей взаємодії на сцені, робота над емоційним забарвленням музичних образів; використання фонограм (мінус), робота з мікрофонами, налаштування звукового балансу тощо. Студент-педагог, який успішно впроваджує цю систему, тренує навички мотиваційного менеджменту та креативного стимулювання дитячого колективу.

– презентаційний – фінальний показ мюзиклу для батьків та громади, коли проєкт стає кульмінацією, де студент координує роботу за лаштунками, керує світловими та звуковими ефектами, забезпечуючи цілісність художнього задуму. Студент змушений налагоджувати зв'язок із батьками вихованців і представниками громади, що тренує навички публічної презентації, переконання та формування позитивного іміджу закладу.

Отже, у процесі роботи над мюзиклом майбутній учитель музичного мистецтва змушений одночасно вирішувати комплекс різнопланових завдань: від вирішення міжособистісних конфліктів у дитячому колективі до суто технічних питань сценографії. Така діяльність дає можливість за стислий термін (приблизно 1,5-2 місяці) сформувати навички, які при традиційному аудиторному навчанні здобуваються роками, тобто – проєктний менеджмент, музична режисура, кризовий педагогічний менеджмент тощо.

Інтенсифікація освітнього процесу відбувається і завдяки зміні ролі викладача закладу вищої освіти, який є не лише транслятором знань, а й фасилітатором, консультантом, який супроводжує самоосвітню діяльність студента, що дає змогу вивільнити час для індивідуальної роботи над складними аспектами професійно орієнтованої підготовки майбутнього фахівця музичного мистецтва.

Впровадження проєктних технологій забезпечує синергію формування hard skills (виконавських, теоретичних, цифрових) та soft skills (лідерських,

комунікативних, емоційних). Студент–педагог отримує досвід, який дає йому змогу відігравати роль поліфункціонального фахівця, здатного не лише навчати, а й управляти, організовувати, просувати та фінансувати власні мистецькі ініціативи. Ця модель підготовки сприяє формуванню професійної мобільності, креативності та лідерських якостей, оптимізуючи часові витрати та якісно підвищуючи рівень професійної адаптації.

Отже, проєктна діяльність є потужним фактором інтенсифікації освітнього процесу майбутніх учителів музичного мистецтва в закладах позашкільної освіти, яка дає можливість подолати розбіжність між теоретичною підготовкою та реальною педагогічною практикою в закладах позашкільної освіти. Впровадження проєктних технологій у заклади позашкільної освіти забезпечує формування професійної мобільності, креативності та лідерських якостей, оптимізуючи часові ресурси та підвищуючи якість підготовки фахівців музичної освіти.

Перспективами подальших наукових розвідок вбачаємо у розробці методичного забезпечення для оцінювання ефективності проєктної діяльності здобувачів освіти у системі позашкільної освіти.

Використана література:

1. Бордюк О. М. Науково-методичні засади впровадження курсу «інформаційно-комунікаційні технології в мистецькій освіті». *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методи навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія досвід, проблеми* : збірник наукових праць. Вип. 41 / редкол. Київ-Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2015. С. 226-231.
2. Бордюк О. М. Трансверсальний підхід у системі фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва засобами цифрових технологій. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти*. 2024. С. 45-54.
3. Хижна О. Бордюк О., Попович Н. Сучасні тренди українського музичного менеджменту в умовах цифрової трансформації суспільства. *Мистецтво в культурі сучасності: теорія та практика навчання*. 2014. Вип. 3. С. 47-54.
4. Левіт Д. Рг-технології в арт-культурному просторі: взаємодія між Рг-стратегіями та просуванням артиста-вокаліста. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2023. № 3. С. 206-211.
5. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) : монографія. Київ : Освіта України, 2008.
6. Batista Janilson Ribeiro, Carvalho Agenor Francisco de. The importance of art subject in complete education schools. *Multidisciplinary Scientific Journal The Knowledge*. Brasil. 2023. V. 1. № 1. P. 1-7. DOI: [10.51473/rcmos.v3i1.2023.495](https://doi.org/10.51473/rcmos.v3i1.2023.495).

References:

1. Bordiuk O. M. (2015). Naukovo-metodychni zasady vprovadzhenia kursu «informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v mystetskii osviti» [Scientific and methodological principles for implementing the course "Information and Communication Technologies in Art Education"]. *Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia dosvid, problemy* : zbiryk naukovykh prats. Vyp. 41 / redkol. Kyiv-Vinnitsia : TOV firma «Planer». S. 226-231 [in Ukrainian].
2. Bordiuk O. M. (2024). Transversalnyi pidkhid u systemi fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva zasobamy tsyfrovyykh tekhnolohii [Transversal approach in the system of professional training of future teachers of music art using digital technologies]. *Naukovyi chasopys*

- Ukrainskoho derzhavnoho universytetu imeni Mykhaila Drahomanova. Serii 14. Teoriia i metodyka mystetskoi osvity. S. 45-54 [in Ukrainian].*
3. Khyzhna O., Bordiuk O., Popovych N. (2014). Suchasni trendy ukrainskoho muzychnoho menedzhmentu v umovakh tsyfrovoy transformatsii suspilstva [Modern trends in Ukrainian music management in the context of digital transformation of society]. *Mystetstvo v kulturi suchasnosti: teoriia ta praktyka navchannia*. Vyp. 3. S. 47-54 [in Ukrainian].
 4. Lievit D. (2023). Pr-tekhnohii v art-kulturnomu prostori: vzaiemodiia mizh Pr-stratehiiamy ta prosuvanniam artysta-vokalista [PR technologies in the art and cultural space: interaction between PR strategies and the promotion of a vocalist]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv : nauk. zhurnal*. № 3. S. 206-211 [in Ukrainian].
 5. Padalka H. M. (2008). Pedahohika mystetstva (teoriia i metodyka vykladannia mystetskykh dystsyplin) [Art pedagogy (theory and methodology of teaching art disciplines)]: monohrafiia. Kyiv : Osvita Ukrainy [in Ukrainian].
 6. Batista Janilson Ribeiro, Carvalho Agenor Francisco de (2023). The importance of art subject in complete education schools. *Multidisciplinary Scientific Journal The Knowledge*. Brasil. V. 1. № 1. P. 1-7. DOI : 10.51473/rcmos.v3i1.2023.495 [in English].

O. BORDYUK. Project activity as a means of intensifying the educational process of future music teachers in out-of-school educational institutions.

The paradigm of modern higher art education in Ukraine is at the stage of active transformation, which is due to the need to train competitive specialists capable of flexibly responding to the challenges of the socio-cultural environment, which is caused by integration into the European educational space.

The article analyzes the potential of project activity as an effective tool for intensifying the professional training of future teachers of music, who in modern conditions must be able to work not only in general education or music schools, but also in institutions of extracurricular education.

The specifics of institutions of extracurricular education as a unique environment for the implementation of creative projects are considered. The role of project activity as a means of intensifying the professional training of future teachers of music in the context of their future professional activity in institutions of extracurricular education is substantiated.

It is proven that the project method contributes to the integration of theoretical knowledge and practical skills, activates the cognitive independence of education seekers, develops their organizational and communicative abilities. It is indicated that project activity is one of the most effective mechanisms for intensifying the educational process, that is, improving the quality of education without increasing time costs, in conditions of limited classroom time.

The main types of creative projects are identified, the implementation of which ensures the formation of professional competencies of future music teachers.

Project activities in the training of future music teachers help to combine the performing, music-theoretical, pedagogical and organizational-management components. The project is focused on creating a unique product (concert, festival, methodological development, musical performance, etc.) that has practical significance.

It is noted that the implementation of project technologies provides synergy in the formation of hard skills and soft skills. Future music teachers gain experience that allows them to play the role of a multifunctional specialist who is able not only to teach, but also to manage, organize, promote and finance their own artistic initiatives.

Keywords: project activities, intensification of learning, future music teachers, extracurricular education, professional competence, creative projects, pedagogical practice.